

I

Na J. ana i la fada Mariana

Hans vell que te una filla: Juana. L'home passa fons pensa vendre sa filla per a poder menjar
 Va pel camí un dia: Qui em compra una filla Juana que en sap tant bona la fada Mariana?
 Les criades ho diuen a la Reina + la compra perquè un príncep volia que s'altés la Reina
 ella. La Reina tenia un fill tant bonet com la mare: li dona un granet, i li diu
 : Ha d'arribar després i jo et tot i se i t'assisteix: i la Reina li imposa 3
 condicions: es volden amb ajuda d'en Benedit: la Reina és mort del
 mot i el seu.

pag 35 del volum II de "Contes i malloquins d'en Jordi de Ben
 Salmer. Contes de d'en Sebastià Piza 1913.

N' Elionoreta.

Una fadrina que son pare la tenia tanta gelosia que la tenia a tancar
 en una torre, allà tot les coses d'allà dins li fent l'entorn i fentien
 Son pare cada dia es plantava a l'entrada de la torre i deia.

Elionoreta m'ha
 anellat un cabriol
 i jo pujaria

44) Naturalment les altres dos noies van més inafans que la primera la cara d'ase. Però estenen de fer les proves respecte de la llestesa: amb això el rei posa 3 condicions o qüestions: la primera consisteix en veure qui d'aquestes tres noies farà una peça de roba més formosa d'un tros d'una cara d'ample i 4 canes de llargada: la Tric a Tric va a veure el vell Orquíes que està malalt, com es recordava, i li porta una topa de brou tan bona, que li concedirà lo que li demani: ella li demana una peça de roba que tingués a la seva cara i que complís les condicions exigides a més d'ésser extremadament bonica: d'aquesta manera l'Elionoreta es fa que surt més airosa de la primera prova.

D'una fassa similar es resolen les proves segona i tercera: així la Elionoreta triomfa com a llesta.

Però li resta la cara d'ase: la Tric a Tric torna a casa del vell Orquíes: li dona una altra topa de brou (fèia molt de temps que no n'havia tastat, puig ningú es cuidava d'ell), i ell ~~agraït~~ li concedirà ^{també} lo que li demani ~~la Tric a Tric~~: aquesta li

45) demana que torni la bellota a la seva filla (N'Elisaveta): el pare li concedia, i així ella i el fill del Rei amb el qual havia fugit ven els herens de la corona.

Coincidències: 3 preguntes una de les quals s'assembla una mica amb la numerada en el conte de equivin amb la lífra 2 on 6

1) Jausant la fauuetat de tot narse l'estia
per donar la corona: desencantament
van al palau: príncep que l'havia enpresitat
al anar al segant quan era arbre) la
concedí per fa oen i'g' casen.

Joanetes 3 anys resolt per màgia
renouar-se

Mu pare i una mare que tenien un dicot molt foga-
dor (du joanetes): aquest matí a de casa se va
per a satisfer la passió: trova un altre jugador
(el dimoni): juguen 3 dies i 3 nits seguides: el noi perd
vida, caball i espasa: va a casa de los pares (el noi): els li
diren que com fue la vida au i rescata te d'auan
en busca del senyor a qui li ha promès: el noi
va a parlar al palau de la lluna: li donà una vella
li don que lluna s'el menjarà: s'arrapa a pullen
li donia olor de carn cristiana!: la lluna empiò el
perdonar, i li don que ella no sap res d'aquest or, i
l'auia (guiant-li ella) al palau del sol. Al
Palau del sol passa lo ^(més que) mateix, i el "l'auia"
al "del vent: para lo mateix (més que s'arrapa
a un recó de la cuina): el vent li don que l'auia
el seguir-li, que ell el portaria amb un llec ahont
hi hauria un estany d'aigua clera, que s'auia

1
fet una ambarda i casa amb la filla del
rei (el rei li havia promès que si en feia
una de ben bonica li donaria la meitat de
la seva filla) : el Rei en té l'ineja i
per perdre-li l'ama 3 cors de les
quals es desllupelluga pràcticament
l'últim es ara a la cambrista d'un rei
d'un rei enemic seu, matant al Rei.

Quedem ara a' el pare del noi va a
viure amb ella.

La noia perd, 3 cors ^{per una}
amuntament ^{màgica - des-}
d'una mica igual

Noia que perqui : afafe un peix : el li diu que no
el mati o si no es tornara com ell : ho fa i es torna
peix : va a la mar, plora i es trobe en tot de peixos
que son donzells encantats i una sirena que
es la reina també encantada : no es podria de
cantar ni ~~la mar~~ ho té la seva corona (que
li va pendre un gegant : la noia perd i s'opressa
a pendre-li : la corona la reina li concedeix la
facultat de poguerse tornar la bèstia que
vulgui : es presenta al gegant com a lloro :
li diu que si vol corona 3 cors : les tres

Adivinha do rei

Finha um rei um ministro em quem depositava toda a confiança; mas uma vez tal teiró-lhe ganhou que resolveu dar cabo d'elle e disse:

— Não tenho outro remedio senão mandar-te matar, mas como em tempo te estimei muito, ainda te deixo uma esperança, e é que me mandarias cá a tua filha, para vêr se ella é capaz de adivinhar o meu pensamento, o qual vem a ser: Que não hade vir nem de noite, nem de dia; nem nua, nem vestida; nem a pé, nem a cavallo.

Foi o ministro para casa, muito afflicto, como era de esperar, e contou as suas tristezas á filha. Ella como esperta disse:

— Deixe estar, meu pae, que eu já sei qual é o pensamento do rei, e d'esta lhe juro que o hei-de salvar.

Preparou-se, o no dia seguinte arranjou as suas cousas, de modo que entrou no palacio ao lusco com fusco; ia com uma camisa fina de cambroia em cima do corpo, e levada ás cavalleiras de um criado velho que tinha. O rei assim que a viu, conheceu que o lusco com fusco não era nem noite nem dia; que vindo em camisa não vinha vestida, mas tambem não estava despidida, e que ás costas do criado não estava a cavallo, mas tambem não estava a pé. Bouvou muito a esportezga da menina, e disse-lhe que fôsse d'alli dar parte ao rei que es-